

تمرین مشترک آپاچی‌های آمریکا و امارات برای حمله به ایران

یک نشریه تخصصی آمریکایی می‌گوید بالگردهای توپدار آپاچی آمریکا 4 سال است که برای مقابله با قایق‌های تندروی ایران تمرین می‌کنند و حتی در یک تمرین مشترک با اماراتی‌ها، به یکی از جزایر خلیج فارس حمله کرده‌اند.

به گزارش آران نیوز: یک نشریه تخصصی آمریکایی می‌گوید بالگردهای توپدار آپاچی آمریکا 4 سال است که برای مقابله با قایق‌های تندروی ایران تمرین می‌کنند و حتی در یک تمرین مشترک با اماراتی‌ها، به یکی از جزایر خلیج فارس حمله کرده‌اند. نشریه تخصصی نظامی «وار ایز بورینگ» با اشاره به رویارویی‌های اخیر شناورهای ایرانی با کشتی‌های آمریکایی در خلیج فارس، به گزینه‌های آمریکا برای پیروزی در نبرد احتمالی با ایرانیان پرداخته است.

نوشته‌های این نشریه البته اولین واکنش به این ماجرا نیست؛ هفته گذشته بود که «جوزف وتل» مسئول فرماندهی مرکزی آمریکا، گفته بود که «نگران تصمیمات فرماندهان نیروی دریایی سپاه هستیم ولی نهایتاً این آمریکاست که در آنجا (خلیج فارس) غالب خواهد شد.»

نشریه نظامی آمریکایی گفته ارتش آمریکا برای پیروزی در نبرد با قایق‌های پرشماری ایرانی، به استفاده از آتش سنگین بالگرد توپدار آپاچی روی آورده است. بخش‌های از این مقاله به شرح ذیل به مخاطبان فارس تقدیم می‌گردد: بالگردهای توپدار ارتش آمریکا حداقل 4 سال است که برای چنین رویارویی تمرین می‌کنند.

در آوریل 1988 (سال 1367) نیروی دریایی آمریکا در بزرگ‌ترین نبرد دریایی خود پس از جنگ جهانی دوم، با شناورهای نظامی ایران درگیر شد.

ملوانان آمریکایی برای درگیری با ناوشکن‌ها و زیردریایی‌های بزرگ شوروی آموزش دیده بودند ولی شناورهای آمریکایی، تسلیحات مناسب برای رهگیری قایق‌های تندرو و چابک ایرانی را که حالا به راکت مجهز شده بودند، نداشتند. ایرانی‌ها از نفربرهای دریایی کوچک هم به عنوان مین‌گذارهای مرگ‌آور بهره می‌بردند که نیروها و شناورها آمریکایی راه مناسبی برای مقابله با آن نداشتند.

پنتاگون با در نظر گرفتن این نقطه ضعف، سریعاً بالگردهای مسلح شده بلک هاوک و پرنده کوچک را به همراه نیروهای یگان ویژه 160 (که حالا نامش به هنگ 160 نیروهای ویژه عملیات هوایر تغییر یافته) به خلیج فارس فرستاد. این بالگردها از روی عرشه ناوشکن‌ها و عرشه بازطراحی شده شناورهای پشتیبانی نفت‌کش‌ها پرواز می‌کردند.

مهارت مانند عضله است و به تمرین نیاز دارد؛ از همین رو بود که در دهه 90 و دهه اول قرن جدید، نیروهای آمریکایی، تمرینات خود را بر روی آب ادامه دادند.

سال 2011 بود که «محمد رضا رحیمی» معاون اول رئیس‌جمهور وقت ایران، تهدید کرد که مسیر تنگه هرمز به روی کشتی‌های خارجی بسته می‌شود و از همان هنگام، مانورهای رقابتی ایران و آمریکا در منطقه کلید خورد.

از سال 2012 پنتاگون آپاچی‌ها را به مأموریت‌های دریایی خلیج فارس وارد کرد. آپاچی با تجهیز به موشک هدایت‌شونده هل‌فایر، راکت‌انداز هایدرا و مسلسل سنگین 30 میلی‌متری می‌تواند به راحتی با قایق‌های کوچک ایرانی مقابله کند؛ قایق‌های که با تاکتیک «ازدحام» و در شمار بالا به شناورهای آمریکایی حمله می‌کنند.

گرچه ارتش آمریکا سال 2011 اکثر نیروهای خود را از عراق خارج کرد، ولی اعزام نیرو به کشورهای مجاور ایران از جمله کویت و بحرین ادامه یافت. واحدهای نیروی زمینی ارتش هم ارسال بالگردهای بلک هاوک و آپاچی به کویت را کماکان ادامه دادند. اینجا بود که ارتش آمریکا با مشکلی دیگر مواجه شد و آن عبارت بود از نبود تجربه پرواز عملیاتی بر روی دریا در میان بسیاری از خلبانان.

فرماندهان آمریکایی برای ایجاد آمادگی در میان نیروهای خود، با فرمانده گارد ملی ارتش مستقر در کارولینای جنوبی که اتفاقاً به تازگی از کویت بازگشته بود ملاقات کردند و نتیجه این شد که خلبانان آپاچی با همراهی خلبانان گارد ملی، پرواز بر روی آب‌های آزاد را تمرین کردند.

این تمرین‌ها بر روی خلیج مکزیک و سواحل کالیفرنیا جنوبی انجام گرفت و خلبانان با چگونگی نشست و برخاست در ساحل و پرواز از روی عرشه آشنا شدند.

در این میان تیپ 36 هوایر گارد ملی تگزاس برای آموزش بیشتر وارد کویت شد و در آنجا به نیروهای آمریکایی مستقر، نحوه پرواز عملیات بر روی آب را آموزش داد.

سال 2013 بود که تیپ 4-22 پس از نهایی شدن آموزش‌ها در آمریکا، وارد کویت شد و در اولین گام، یگان آپاچی‌های تیپ به سمت جزیره فیلچا در فاصله 20 کیلومتر سواحل کویت در خلیج فارس رفتند و در آنجا با همراهی آپاچی‌های نیروی هوایی امارت متحده عربی، به اهداف موجود شلیک کردند و پس از اتمام عملیات، بر روی هاورکرافت یواس‌اس هارپر فری فرود آمدند. این تمرین، بازسازی صحنه نبرد با ایران بود.

سپاه پاسداران در چند جزیره خلیج فارس، پست‌های فرماندهی دارد که شناورهای مسلح به راکت و اژدر از آنها دفاع می‌کنند. بالگردهای مدرن و قابل آپاچی هم مانند هر پرنده آهنین دیگری، در صورت برخورد به موانع جدی، مجبور به فرود یا محکوم به سقوط می‌شوند.

نظامیان ایرانی در خلال جنگ 8 ساله و پس از روبرو شدن با بالگردهای میل-24 ارتش بعث عراق که بدنه‌ای زرهی داشتند، به فکر تکیه بر توان داخلی برای تولید سلاحی غیرقابل تحریم برای دور کردن این «ارابه‌های شیطان» افتادند.

روزهای جنگ و استفاده از همه امکانات موجود در کنار نوآوری رزمندگان سپری شد و در روزهای پس از جنگ، ایرانیان با استفاده از نقاط قوت دوش‌پرتاب «استینگر» که درسش را در والفجر 8 پس داده بود و نمونه بادوام و کارآمد شرقی یعنی «ایگلا»، دوش‌پرتاب خود را ساختند.

خانواده دوش‌پرتاب‌های ایران میثاق نام دارد و تاکنون 2 نمونه از آن در رسانه‌ها به نمایش درآمده است.

فارس